

ELECTROS: ΣΥΖΕΥΞΗ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Η τέχνη του Μπάμπη Βέκρη (Electros) θέτει καταρχάς με τον πλέον σαφή, κατηγορηματικό και προφανή τρόπο το ζήτημα της διασύνδεσης τέχνης και τεχνολογίας, αναπαράγοντας και διευρύνοντας την προβληματική που αναδύθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα και η οποία στη συνέχεια συνδυάστηκε με συγκεκριμένες έρευνες και αναζητήσεις στο πλαίσιο διαφορετικών καλλιτεχνικών ρευμάτων και κινημάτων, διεκδικώντας εμβληματική θέση στους πειραματισμούς, τις επιδιώξεις και τις μελέτες πολλών δημιουργών. Η τεχνολογία, σε ορισμένες περιπτώσεις στις πιο προηγμένες και προωθημένες εκφάνσεις της, συγκροτεί την πρωταρχική «ύλη» στην εικαστική πραγματικότητα του Electros –η τεχνολογία που αδιαμφισβήτητα αποτελεί τον καθοριστικό και ρυθμιστικό παράγοντα στους σύγχρονους καιρούς και παράλληλα ίσως διαδραματίζει τον πιο καίριο και κρίσιμο ρόλο στην ανθρώπινη ζωή.

Στις πρωτότυπες και πολύπλοκες, ευφάνταστες και αξιοπερίεργες συνθέσεις του, στις οποίες το ηλεκτρικό φως και τα μικροκυκλώματα, η κίνηση, ο ήχος και η ενέργεια συνιστούν θεμελιώδη συστατικά τους, ο Electros περισσότερο από κάθε άλλο στοχεύει και φιλοδοξεί να είναι ένας «ερευνητής», ένας «επιστήμονας», ένας «οραματιστής» της τεχνολογίας, με έναν τρόπο όμως που, σε καμιά περίπτωση, δεν θα μπορούσε κανείς να τον εκλάβει ως ψυχρό και στεγνό, μηχανιστικό, ορθολογιστικό και αποστασιοποιημένο. Η κατάφαση στην κυριαρχία, την υπεροχή και το μεγαλείο του τεχνολογικού πολιτισμού και η αισιόδοξη θεώρησή του δεν αναιρεί, αλλά αντίθετα επιτείνει το αμφίσημο του περιεχομένου των συνθέσεών του, την ειρωνική ματιά, την κριτική ανάλυση των στοιχείων εκείνων που μπορούν να μετατρέψουν το μεγαλείο αυτό σε μια εφιαλτική τραγωδία, σε μια τρομακτική και αναπόφευκτη καταστροφή.

Ο Electros προσπαθεί να προσδώσει στις προτάσεις του ανθρώπινη διάσταση, επιθυμώντας να απεικάσει τη ζωτική του σχέση με τον κόσμο που τον περιβάλλει, να αποτυπώσει τους πνευματικούς προβληματισμούς, τις συναισθηματικές αγωνίες και ανησυχίες του. Συνδυάζοντας την τεχνολογική έρευνα με μια αίσθηση έντονα υποβλητική, οι τρισδιάστατες συνθέσεις του αποπνέουν μνημειακότητα, αντανakλούν το πνεύμα της εποχής και το υπερβαίνουν, μεταφέρουν μια εντελώς καθορισμένη πληροφορία. Στα αναπάντεχα έργα του, που ο ίδιος τα αντιλαμβάνεται σαν αυθύπαρκτες οντότητες, γεμάτες δύναμη και μυστήριο, ικανές να γοητεύσουν, να εκπλήξουν και να καθηλώσουν, το μυθολογικό υπόβαθρο και οι φιλοσοφικές και οι συμβολικές αναφορές συμβιώνουν με δεδομένα της υψηλής τεχνολογίας, η επιστημονική φαντασία και το όνειρο για το εγγύς μέλλον συνυπάρχει με παραμέτρους του σήμερα, η τάξη και η ηρεμία συνδυάζονται με την αντίληψη μιας μυστικής ή μυστικιστικής τελετουργίας και τη δυναμική μιας αέναης ροής, η γνώση των σύνθετων υλικών με τη χειρωνακτική πρακτική. Το κάθε ένα από τα έργα του Electros γίνεται μοναδική εμπειρία για τον θεατή, απαιτεί την οπτική του συγκέντρωση και προσήλωση, ώστε να το προσλάβει αισθητηριακά και νοητικά, επιβάλλοντάς του παράλληλα την εντύπωση ότι όσα βλέπει ενεργοποιούνται και ολοκληρώνονται πίσω από την επιφάνεια –με τη δική του πάντα ενεργή και απρόσκοπτη συμμετοχή, συνέργεια και συνενοχή.

Ο θεατής καλείται να περιηγηθεί ανάμεσα στα δέντρα ενός ηλεκτρονικού δάσους ή στη φωτεινότητα και την ορμή μιας ηλεκτρονικής βροχής, να βυθιστεί στη σκοτεινή ατμόσφαιρα ενός παγωμένου κήπου, όπου το φως κρυσταλλώνεται σε μια διάφανη σφαίρα, να θαυμάσει τις κατασκευές και τα ουτοπικά σχέδια μιας διαστημικής μηχανικής και αρχιτεκτονικής, να δει τους δορυφόρους, τη μεταλλική αράχνη, τους παράδοξους βωμούς ή τους ουράνιους επισκέπτες ενός μακρινού γαλαξιακού πολιτισμού, να ανακαλύψει τους ανθρώπους-ρομπότ, τον Βιτρουβιανό άνθρωπο, την μαγεία και τη φαντασμαγορία των κινητικών συμπαντικών «τοπίων», τις επιτοίχιες μηχανές με τους περίπλοκους εσωτερικούς μηχανισμούς τους ή εκείνες τις συνθέσεις οι οποίες είναι προγραμματισμένες να λειτουργούν μέσα από τον ρυθμό, την επανάληψη, την επανεμφάνιση και την περιοδικότητα των ηλεκτρονικών τους μονάδων. Πρόκειται λοιπόν, όπως γίνεται φανερό, για μια απόλυτα βιωματική μυθολογία, που σχετίζεται όχι τόσο με την αυστηρή επιστημονική βάση της τεχνολογίας και της χρήσης της, αλλά περισσότερο με την καθαρά προσωπική «ανάγνωση» και κατανόηση, ανάλυση, τεκμηρίωση και αξιοποίηση των δομών, των παραμέτρων και των επιτευγμάτων της.

Η κάθε έκθεση του Electros, όπως αυτή που τώρα παρουσιάζεται στους χώρους του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, συγκροτεί μια ολοκληρωμένη και μελετημένη εικαστική παρέμβαση-περιβάλλον, μια άκρως ενδιαφέρουσα δράση, μια πολλαπλή ενότητα συχνά απρόβλεπτη όσο και εντυπωσιακή, μια πολυδιάστατη εγκατάσταση εικόνων που προκαλούν τον επισκέπτη με την αμεσότητα, την ευρηματικότητα, την διαδραστική τους υπόσταση ή, κάποιες φορές, την παιγνιώδη διάθεση που τις χαρακτηρίζει. Τέχνη και τεχνολογία αναζητούν μέσα από τη δουλειά του Electros την αρμονική σύζευξη και την ισορροπημένη συνύπαρξή τους, με ένα πνεύμα βαθύτατα ανθρωπιστικό και ιδεαλιστικό.

Γιάννης Μπόλης
Επιμελητής του Κ.Μ.Σ.Τ.